

స మి ధ

పట్టణానికి దూరంగావున్న మామిడితోట నందన. నందనలో ప్లీట్ వోనర్ శ్రీపతి ఈమధ్యనే కట్టించిన ది గార్డన్ హౌస్. అతి ముఖ్య అతిథులు యిందులో దిగుతారు. యెన్నో రకాల వ్యాపార, రాజకీయ నిర్ణయాలు యిందులో జరుగుతాయి, అందువల్ల తరచూ శ్రీపతి యీ గార్డన్ హౌస్ కు వస్తుంటాడు. హైస్కూల సైటిలో అందమైన భార్య సోషల్ స్టేటస్ నూ, ప్రిస్టేజీ సీ పెంచుతుందంటారు. కాబట్టి శ్రీపతి వెంట మిసెస్ జయాశ్రీపతి సాధారణంగా వుంటుంది.

ది గార్డన్ హౌస్ లో, మధ్య హాల్లో, మధ్యతరగతి మనసు ల్లాంటి మెత్తమెత్తటి సోఫాలమీద వాకరోజున.

గృహమేది శ్రీపతి తెల్లటి సిల్కు దుస్తుల్లో మహారాజులా వున్నాడు. మిసెస్ శ్రీపతి పరపరలాడే కంచపట్టు పీతాంబరాల్లో మహారాణిలావుంది ఆనాటి అతిథిదేవుడు చంద్రశేఖరం; ఐ.యే.యస్.. ది డిస్ట్రిక్టు కలెక్టర్ దొరవారు. రాక రాక గృహస్థును పావనం చేయడానికి అడవి నుంచి వచ్చిన అపర రుషిపుంగవుడిలా వున్నాడు.

శాంతంగా. గంభీరంగా, టీ పాయిమీదున్న లైఫ్ మాగజైన్ లోని బొమ్మల్ని ముసిముసి నవ్వుల్తో పలకరిస్తూ.

“యిప్పుడే మొదలుపెడితే బావుంటుందేమో! కాస్త స్లోగా వెళ్ళవచ్చు- మీకభ్యంతరం లేదనుకుంటాను” - శ్రీపతి నవ్వుతూ చంద్రశేఖరాన్ని పలకరించాడు. శ్రీపతి నవ్వు వరాలమూట.

మిసెస్ శ్రీపతి వైపుచూస్తూ, చంద్రశేఖరం అన్నాడు:

“నాపెటాల్, మిసెస్ జయగారికి అభ్యంతరం వుంటేతప్ప!”

యేమంటారన్నట్లు చంద్రశేఖరం తల యెగరేశాడు.

మిసెస్ శ్రీపతికి అభ్యంతరం లేదు. సూచనగా కళ్ళతో నవ్వింది. మాటల్లో యింగ్లీషు అమితంగా దొర్లే సభ్య సమాజంలో ఆమె చాల తక్కువగా మాట్లాడుతుంది. యెక్కువ సభ్యతను ప్రదర్శిస్తుంది.

సేజ్ను స్టాఫ్ను కాక్ టెయిల్ చేసి, మూడు గ్లాసులు నింపి. అయిసు ముక్కల్ని అతి సుకుమారంగా జారవిడుస్తోంది.

మిసెస్ జయకు వయసులేదు. పీమైట్ నాట్ బి మోర్ డాన్ థర్టీ. నలభైయని యెవరో బుద్ధిలేని ఆఫీసరు ప్రెండ్రన్నారు- మిసెస్ శ్రీపతిని చంద్రశేఖరం మనస్సులో మెచ్చుకున్నాడు.

చీర్స్ తర్వాత ముగ్గురు సిప్ చేస్తున్నారు.

మిసెస్ జయగారూ మార్వలెస్గా కాక్ టెయిల్ చేస్తారు. ఆమెరికాలో ప్రతియింట్లో ప్రత్యేకమైన కాక్ టెయిల్ మెథడ్స్ వున్నాయంటారు. మేరీ మెక్కార్థీ “గ్రూప్” లో ననుకుంటాను, కాక్

తెయిల్స్ ప్రస్తావన గొప్పగా వుంది. అయినా మీదగ్గర యీ ఆర్ట్ నేర్చుకోవాలి. యిఫ్ యు డోంట్ మైండ్ మీరెక్కడ నేర్చుకున్నారు?”

చంద్రశేఖరం. తనకు సాహిత్య సంస్కారమూ, కళాభిరుచీ వున్నాయని వ్యక్తపరిచాడు.

మిసెస్ శ్రీపతి సివ్ చేసి. పెదాలను నాజుగ్గా నాలుకతో తడుపు కొని, స్నాక్ ను మునిపంట కొరికి అంది:

“పీసుకోర్సులో యిక్కడికొచ్చిన వొక ఆమెరికా ప్రెండు మనింట్లో కొన్నాళ్లుంది. తాను నేర్పింది. కాక్ తెయిల్ పై కొన్ని పుస్తకాలుకూడ వున్నాయి.”

ఆ పుస్తకాల పేర్లు ఆమె చెప్పలేదు.

“మీవంటి వాళ్ళుండబట్టి కల్చర్ కొంతయినా యీ దేశంలో మిగిలింది. లేక పోతే యీ డర్టీ కంట్రీలో యేముంది? నాటు మనుషులు! యెవడికన్నా ఆర్టిస్టిక్ అవుట్ లుక్ వుందా? యీ మొనాటనస్ లైఫ్ యెంతబోరు! నాటుబ్రతుకు!”

చంద్రశేఖరానికి అసమయంలో తాగుడు యిష్టంలేని ధర్మపత్ని జ్ఞాపకానికి వచ్చింది. ఐ. యె. యెస్. రాకమునుపు జీవితం గుర్తు కొచ్చింది. దేశంమీద అసహ్యం ముంచుకొచ్చింది. గ్లాసు వొక్క పట్టులో ఖాళీ అయింది.

చంద్రశేఖరం కాస్తా జోరుగా పట్టే రకమే అని అనుకున్నాడు శ్రీపతి.

“ప్లీస్ గో స్లో” శ్రీపతి మందహాసంతో హెచ్చరించాడు.

“నోనోడ్రైంక్ లైక్ యె రోమన్. ముస్కోరీలో వాక
మేజర్ నన్నొకమారు పార్టీకి పిలిచి అదిరిపోయాడు. వాడేమన్నాడో
తెలుసా? ‘మాన్! పెరిబుల్ మాన్! గన్ బ్యారల్లావున్నా యు డ్రైంక్
లైక్ ఫిష్!’ అన్నాడు. అర్ధరాత్రికి అవుటయ్యాడు. తాగలేక పడిపో
యాడు. పోటీ పళ్లక వోడిపోయాడు. ఐ వన్! యె బిగ్ విక్టరీ!”

కలెక్టర్ చంద్రశేఖరం. మూడవ రాండులో బిగ్గరగా నవ్వి
తన పానశక్తికి వాక తార్కాణాన్ని చూపెట్టాడు:

పేప్ రికార్డులోంచి మంద మందంగా క్రిస్టిన్ కీలర్
స్వీట్ సెక్సీ హమ్మింగ్ విన్పిస్తోంది. చంద్రశేఖరం మత్తు నరాణు
శివాలు తొక్కుతున్నాయి. గదిలో విద్యుద్దీపాల మసక వెన్నెల. కిటికి
ల్లోంచి జారుతూ. కాక్ పెయిల్ వాసనలో కలిసిన తోటగాలి. గది
బయట నిశ్శబ్ద రహస్య వాతావరణం.

సోపా ప్రక్కన అందమైన స్టూలుమీదున్న గాజు బొమ్మను
యెడమ చేతికి తీసుకొని చంద్రశేఖరం కవిత్వంలో పడ్డాడు:

“టానుకు దూరంగా యీ తోట. యీ లౌలీ గార్డెన్ హౌస్.
మీ పేస్ట్ కమెండబుల్! యీ గాజుబొమ్మ-హాప్ నేకెడ్ గావుండే యీ
ఆర్టిస్టిక్ పీస్ ఆఫ్ బ్యూటీ - ఐ లైక్ యిట్ మచ్! వాక కాలిని
కాస్తా యె త్తి వంచి ఆ యె త్తి వంచిన మోకాలుమీద గిటార్ పెట్టు
కొని రియల్లీ ఐ ఫాల్ యిన్ లవ్ విత్ దిస్ విత్ దిస్!”

చంద్రశేఖరం అభినయిస్తూ గాజుబొమ్మను పెదాలకు ఆనించు
కున్నాడు. మిసెస్ శ్రీపతి చంద్రశేఖరం గ్లాసును మరోసారి అప్పు

తంతో నింపి. వొక చేత్తో చంద్రశేఖరం చేతిలో వున్న బొమ్మను లలితంగా తీసి స్టూలుమీద వుంచింది. మరోచేత్తో చంద్రశేఖరానికి గ్లాసు అందించింది. చంద్రశేఖరం కృతజ్ఞత చెప్పుకున్నాడు.

మిసెస్ జయాశ్రీపతి శ్రీపతివైపు సాలోచనగా చూసి అంది:

“మీ కొత్తబస్సు రూటు సంగతేమయింది? చంద్రశేఖరంగారు యేమనుకోరు. ఆడగండి”

శ్రీపతి అందుకున్నాడు:

“ఆ శ్రీశైలం రూటుకు చాలా ఫోటీ వున్నట్లుంది.”

“ఆ, దబ్స్ యిన్ అవర్ హుండ్స్!”

చంద్రశేఖరానికి హోదా గుర్తుకొచ్చింది. మానంగా తాగడంలో మళ్ళీ మునిగాడు. పక్కగదిలోంచి ఫోనుమ్రోగింది. శ్రీపతి విసుగును దాచుకుంటూ అతిథిని క్షమాపణ కోరాడు:

“యెక్స్యూజ్ మీ, యూ బోత్ స్లీప్ క్యారీ ఆన్. యెక్కడున్నా యీ ఫోన్ కాల్స్ శని తప్పదు.”

శ్రీపతి పక్కగదిలోకి వెళ్ళి ఫోనుచదుకున్నాడు.

“యెస్! శ్రీపతి స్పీకింగ్”

“నేనండీ సుబ్బరామయ్యను. సబిన్ స్పెక్టర్ సుబ్బరామయ్య స్పీకింగ్!”

సుబ్బరామయ్య లాంటి చిన్న వుద్యోగి, మరీ ముఖ్యమయిన పార్టీ సమయంలో ఫోన్ చేసినందుకు శ్రీపతికి తెగమందింది. కానీ శ్రీపతి వ్యాపార హృదయం విశాలమైంది. వోపిగ్గా అడిగాడు:

“నువ్వు సుబ్బరామయ్యా! బస్సేదన్నా కావాలా? కారేమన్నా కావాలా? యింకేమయినా....”

“యిప్పటికేమీ అబ్బి ర్లేదండీ! కొంపమునిగింది.!”

“యేమైందీ! యే బస్సుకయినా యేక్విడెంట్ అయిందా? యెవరన్నా చావలేదుకదా? యీ ప్రొహిబిషన్ తీశేశాక మా డ్రయివరు గాడిదకొడుకులు తాగడం పురీ యెక్కువయింది- డ్యూటీలోకూడా”

“అది కాదండీ! సురేష్ వొక తంటా తెచ్చిపెట్టాడు. యీ పోలీసుద్యోగానికి మన స్నేహానికి పరీక్ష వచ్చింది” శ్రీపతి స్నేహం తనకెంత విలువైందో నుబ్బరామయ్య తెలియపరిచాడు.

“అసలు సంగతి చెప్పవయ్యా. నీకు కన్స్టాబుల్ జాస్తి చెప్పేదేదో సూటిగా డొంకతిరుగుడు లేకుండా నిజం చెప్పు” శ్రీపతి మనసులోని ఆందోళననూ, విసుగునూ మాటల్లో దాచలేక పోయాడు.

“యెంత పోలీసోన్నయినా మీతో అబద్ధం చెప్పి బతకగలనా? సురేష్ సాయంత్రం వొక పిల్లమీద కారుపోనిచ్చాడు. యేక్విడెంట్!”

“ఆ పిల్ల చచ్చి పోలేదుకదా!”

శ్రీపతికి మత్తు దిగసాగింది.

“అదృష్టం! ఆ పిల్ల చచ్చిపోలేదు. కొంచెంలో ప్రమాదం తప్పింది. పెద్ద దెబ్బలేమీ తగలేదు. కానీ షాక్ తింది. యేక్విడెంట్ అయిన వెంటనే సురేష్ ఆ అమ్మాయిని కార్లో వేసుకొని హాస్పిటల్లో చేర్చాడు. ఫరవాలేదు. షాక్ నుంచీ తేరుకుంది. కానీ బాగా భయ

పడి పోయింది - కారుగుద్దినపుడు. యెందుకైనా మంచిదని డాక్టర్ మార్షీన్ యిచ్చాడు. వుదయందాకా లేవదు." సుబ్బయ్య కేసు వివరించాడు.

"యింతకూ ఆ పిల్లెవరు?" శ్రీపతి సాలోచనగా ప్రశ్నించాడు.

"ఆ కోన్ కిస్కా. మునిసిపల్ యెలిమెంట్రీ స్కూల్లో పన్నేసే అయ్యవారమ్మ కూతురు. కామధేను లో సేల్స్ గర్ల్"

శ్రీపతి నిట్టూర్చాడు.

సుబ్బరామయ్య వివరాలు చెప్పుకపోతూనే వున్నాడు.

"ఆ పిల్లెదో ప్రొవకేట్ చేసినట్లుంది. రాష్ అండ్ నెగ్లిజంట్ డ్రైవింగ్ మాత్రం కాదు. వర్రీ కావలసిన అవసరంలేదుకావీ ..."

శ్రీపతికి అంతా పీడగా వుంది. "మరి కేసు సంగతో?" అను మానంగా అడిగాడు.

"అదే నా బాధ. కేసు తప్పని సరిగా పెట్టాల్సి వస్తుందేమో! యేక్విడెంట్ ఆచూకీ యేమాత్రం తెలిసినా, కొత్తగా వచ్చిన యెస్పీ గాడు దుంప తెంచుతాడు. యీ డైరెక్టు రిక్రూట్లతో వచ్చిన చిక్కె యిది. వాడికి డ్యూటీతప్ప అన్నమూ నీళ్లు అఖ్ఖరలేదు. పై గాన్వాయం పిచ్చి: చార్జీ తీసుకొని రెండు వారాలే అయినా మా మిండగాడై కూర్చున్నాడు. రాత్రుళ్లు నిద్ర పట్టడంలేదు. రికార్డులన్నీ తిరగదోడు తున్నాడు. వాడొక తిక్కనాకొడుకు. నోట్లకూ లొంగడు. బుడ్డికి లొంగడు. ఆఖరుకు యెంత లావుపాటి ఖద్దరుకూ లొంగడు. డియెస్పీదాకా చిక్కెమీ వుండదనుకో...."

శ్రీపతి భయపడ్డాడు. కేసు పెడితే గొడవలు, అప్రతిష్ఠ. సుబ్బ
రామయ్యగారు యేదో కిరికిరీ చేస్తున్నాడు. మనసులోది కక్కించాలి.
యెంత స్నేహితుడై నా పోలీస్‌పోస్టి నమ్మకూడదు. శ్రీపతి విశ్చిత
స్వరంతో అన్నాడు:

“సుబ్బరామయ్యా! నీ యెస్పీ సంగతి అట్లా వుండు. వాడి
సంగతి పదిరోజుల్లో తేల్తుందిలే. యిక్కడ కలెక్టరున్నాడు. కలె
క్టరు డై రెక్టు రిక్రూజేలే. నీసంగతి తేల్చు ముందు. మావాడే స్టేషను
కొచ్చి రిపోర్టు చేశాడంటున్నావు. కేసు రిజిష్టరు చేసుకున్నావా? మా
వానిమీద కేసు పెడతావా? అది బెయిలబుల్ అపెన్స్ కదా? పోలీసు
బుద్ధి చూపొద్దు నీకెన్నిమార్లు యెన్నివిధాల సాయం చేశానో నీకు
తెల్పు. ఆ దేవుడికి తెల్పు. నాతో నీకేం పనులు పడతాయో నీకు
తెలీదా. నాకు తెలీదా? నేనక్కడికి వచ్చేదా?”

సుబ్బరామయ్య కంగు తిన్నాడు. శ్రీపతి లాంటి వాళ్ళను
మోసం చేయకూడదు. వాళ్ళను మోసంచేసి నెగ్గుకు రావడం అసా
ధ్యం. వాళ్ళ నీడన బ్రతకడం మంచిది. వాళ్ళకు విధేయులుగా,
విశ్వాస పాత్రులుగా వుండడం మంచిది. వాళ్ళకు కృతజ్ఞులుగా వుం
డడం అన్నివిధాలా ఆరోగ్యం. పైగా కులస్తుడు, అక్షాధికారి, పలుకు
బడి వున్నవాడు. సుబ్బరామయ్య తనలో అనుకొని అన్నాడు;

“నా కన్స్ట్యూజన్ నీకు తెలుసుగా! యింత గొడవచెప్పి అసలు
సంగతి చెప్పలేదు. యీ వుద్యోగంలో బుద్ధి పన్నెయ్యదు. అయినా
బుద్ధి వుంటే యీ వుద్యోగం యెందుకు చేస్తాం? మరీ అంత అన్యాయంగా
మాట్లాడొద్దు. పోలీస్‌పోస్టిలో కూడా మంచివాళ్ళున్నారు.

స మి ధ

మీవాన్ని అరెస్టు చెయ్యలేదు. కారునూ స్టేషన్లో వుంచలేదు. అసలు కేసున్నా కేసులో మీ వాడెందుకుంటాడు? మీ పరువు నా పరువు కాదా? కేసు నడపాలే వస్తే డ్రైవింగ్ సీట్లో మీ వాడెందుకుండాలి? అప్పుడే పకడ్బందీ చేశానే. రాముడని కత్తి! పాతకేడీగాడు. మన విషయంలో నమ్మకస్తుడు. యేపని అయినా హనుమంతునిలా చేయగలిగిన నంబర్ వాన్ డాక్టర్! వాడికి డ్రైవింగ్ లైసెన్సుంది. మీ బస్సులో డ్రయివరుద్యోగం కోసం సురేష్ వెంట తిరుగుతూన్నట్లుంది. వాన్ని అరెస్టు చేశాను. బెయిలు మీదా విడిచాను. కేసంటూ జరిగితే అంతో యంతో వాడి ముఖాన తగిలేస్తే అర్నెళ్లు అత్తగారింట్లో అల్లెం తిని వస్తాడు. యెందుకైతే నా మంచిది. మునిసిపల్ చెయిర్మన్ ప్రెండే కాబట్టి ముందే ఆ టీచరమ్మ నోరు నొక్కించడం మంచిది. హాస్పిటల్ సూపరెండెంటు మనవాడే కాబట్టి అటువైపు యేగొడవలూ వుండవు. వుదయం యీ విషయాలు తేల్చేసుకోవచ్చు. అన్నట్లు సురేష్ ను యిప్పుడే యింటికి పంపాను. కాస్తా గాబరా పడినట్లుంది. కొత్తకాబట్టి. మరేం భయంలేదని చెప్పాను. మీరూ చెప్పండి. మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేసినందుకు క్షమించండి. యింటికి ఫోన్ చేస్తే మీరు గార్డన్ హావుస్ లో వున్నారని చెప్పారు. సారీ ఫర్ డిస్టర్బింగ్ యు. ఫోను పెట్టేస్తున్నాను.”

శ్రీపతి నవ్వుకున్నాడు. కలవరపాటు తగ్గింది. కానీ మనసు చీకాగ్గావుంది.

శ్రీపతి యింటికి రింగ్ చేశాడు. “సురేష్ యిప్పుడే యిల్లు చేరాడ”ని ఫోనులో జవాబు వచ్చింది. యింటికి వెళ్ళి, సురేష్ ను

మరేమీ కంగారు పడవద్దనిచెప్పి త్వరలో మళ్ళీ రావచ్చు, యెట్లాగూ కలెక్టరును యెంటర్ బెయిన్ చెయ్యడానికి జయ పుంది.

శ్రీపతి పోర్టికోలో కొత్త అంబాసిడర్ తీశాడు. పోర్టికోలో కారు తీస్తున్న శబ్దం జయకు వినిపించింది. చంద్రకేఖరం తేపురికార్దరు వైపు చూస్తున్నాడు. గేటుదగ్గరున్న తోటమాలి బాలయ్యతో యిప్పుడే వస్తానని చెప్పి శ్రీపతి యింటివైపు కారు నడిపాడు.

పార్టీ మూడ్ పాడై పోయింది. సురేష్ కింకా పిల్లతనం పోలేదు. వీడికిదేం బుద్ధో? ఆడపిల్లల వెంటబడ్డం. వాళ్ళు రోడ్డుమీద నడుస్తుంటే కారు వాళ్ళ ప్రక్కన్నే తోలడం. వెంటవుండే రిఫరాప్ గాళ్ళతో నాలుగు కూతలు కూయడం తనదాకా వచ్చింది. అదేం గేం? వెధవ రోడ్డుసెడు రొమాన్స్! యేడిస్తే లోకంలో రోడ్డుమీద ఆడపిల్లలే సరసాలకు కావాలా? వీన్నని లాభంలేదు. స్టేటస్ తెలుసుకోకుండా చేసే తప్పుడు స్నేహాలవల్ల యిల్లాంటి చిక్కులు వస్తాయి. సుబ్బ రామయ్య వంటి చిన్న వుద్యోగి మొదలుకొని హైదరాబాదు వరకూ కొందరేదో మంచివాళ్ళు చేతుల్లో వుండబట్టి సరిపోయింది కానీ లేక పోతే యీ రోజుల్లో బతకడ మెంత కష్టం? ప్రతి అడ్డగాడిదా డబ్బున్నవాన్ని బజార్న పడెయ్యడానికి గుంటనక్కలా కాచుకొని వుంటాడు. డబ్బు సంపాదించే తెలివితేటలు వీడీమధ్య చూపిస్తున్నాడు కానీ యింకా యీ పిల్లచేష్టలు పోలేదు. డబ్బు సంపాదించేవాళ్ళ దృష్టి డబ్బుమీద తప్ప దేనిమీదా వుండకూడదు. డబ్బుముందు అన్ని విలువలూ దిగిదిడుపే! ఆప్టరల్ సెక్స్! సెక్సుకన్నా జీవితంలో సాధించవలసింది డబ్బు. డబ్బే ముఖ్యం! సెక్స్ యీజ్ యె ట్రివి యుల్ థింగ్. ముఖ్యంకాదు. కానేకాదు. ఐ కేర్ యె టప్పెన్స్ ఫర్

సెక్స్. శ్రీపతి అవ్యక్తమానసం మేల్కొంది. శ్రీపతి పూరి బయటి కాలనీలోని యిల్లుచేరుకున్నాడు. ద్రాయింగ్ రూంలో అడుగుపెట్టే వేళకు సురేష్ సోఫాలో దిగులుగా కూర్చొని వున్నాడు. ప్రక్కనే నిలబడివున్న రాముడు వినయంగా నమస్కరించాడు. సన్నగావున్న భయంకరంగా వున్నాడు. పదునుపెట్టిన యీ తెలా వున్నాడు. యెక్కు పెట్టిన విషబాణంలా వున్నాడు. తాగివున్నా నిబ్బరంగా వున్నాడు. భక్తిపూర్వకంగా రాముడు శ్రీపతికి వివేదించాడు:

“బాబు విషయం యినిస్పెట్టరు చెప్పారండీ. కేసాకవేళ పెట్టినా నామీదేకదా పెట్టేది. డ్రైవింగ్ సీట్లో నేనున్నానని కోర్టులో చెబుతానండీ! కాదనే నా కొడుకెవడు? యింతకాలం బాబూ నన్ను సాకాడు, యీ ద్రేహం కట్టింది మీ గుడ్డ, యీ రక్తం తాగింది మీ సారాయి. మీ రుణం యిట్లా తీర్చుకుంటాను. నాకుద్యోగం యిప్పించండి. మీదగ్గర పడివుంటా! మీరు చెప్పిన పని చేస్తా” రాముడి కళ్లు కృతజ్ఞతతో నిండి వున్నాయి. రాముడి విశ్వాస పాత్రతకు శ్రీపతి కాస్తా చలించాడు. యిల్లాంటి వాళ్ళుండబట్టి యీ దేశంలో యింకా కొంత విశ్వాసమూ, న్యాయమూ, ధర్మమూ వున్నాయి. అనుకున్నాడు శ్రీపతి. “సరే రాముడూ! నువ్వెళ్ళి కాస్త ఆ వరం డాలో కూచో. తర్వాత చెబుతాను. బాబూతో కాస్త మాట్లాడాలి.”

శ్రీపతి ఆజ్ఞను రాముడు శిరసావహించి బయటికి నడిచాడు.

సురేష్ తండ్రి వైపు చూడకుండా ముఖం తిప్పుకున్నాడు. సురేష్ తాగివున్నట్లు శ్రీపతి గ్రహించాడు. కానీ శ్రీపతికి యివి అంతగా పట్టించుకోదగ్గ విషయాలుకావు. శ్రీపతి యే తరంలోనై నా

సమాధాన పడగలడు. గొంతు నవరించుకొని శ్రీపతి సానునయంగా అన్నాడు:

“చూడు సురేష్! భయపడాల్సిందేమీ లేదు. సుబ్బరామయ్య అంతా చెప్పాడు. అన్నీ తెలిసినా నీకింకా చిన్నతనం పోలేదు. జీవితంలో సాధించాల్సినవి చాలా వున్నాయి. సెక్సుకంత యింపార్టెన్స్ యివ్వకూడదు. సరే అలా వుంచు. అసలు యెందు కేక్సిడెంట్ అయింది?”

సురేష్ వుద్వేగం కట్టలు తెంచుకొంది:

“డాడీ! యిప్పుడు చెప్పుతా విను— ఆ యేక్సిడెంట్ సంగతి. దానిమీద నాకేం మోజు! కావాలని నేనే గుద్దాను. లేకపోతే ఆప్టర్ వాక టీచరమ్మ కూతురు—అందులోనూ ఫాదరెవరో తెలీని బ్లడ్ బిచ్ మనల్నంటుందా? మన కుటుంబాన్నంటుందా? మన స్టేటస్ యెక్కడ? దాని స్టేటస్ యెక్కడ? యె డర్టీ సేల్స్ గర్ల్. నెలకు నూరూపాయలకు అమ్ముడుపోయిన దండుముండ. యెంత తలబిరుసు దానికి? వాకటి రెండుసార్లు నేనేవో కొనుక్కోడానికి కామధేన్లో దాని కౌంటర్ దగ్గరకు వెళ్తే యెంత పొగరుగా మాట్లాడిందనుకున్నారు? హెచ్చరించా— చెడిపోతావని. యీవాళ కారును నేనేదో థింక్ చేస్తూ స్లోగా పోనిస్తుంటే అదంటుంది. దాని వెంట పడ్డానట! దాని పరువు నేను తీస్తున్నానట! నడిమంతరం సిరితో కళ్ళు కనిపించడం లేదట! నువ్వు వాకప్పుడు సుబ్బానాయుడి బస్సులో చెకింగుగా పడివుండి వాళ్ళను కూల్చి పై కొచ్చావట! నాకు తిక్కరేగి “అసలు నువ్వొక తండ్రికీ. అమ్మకూ పుట్టినట్లు అలా యెగిరి పడతావెందుకే ముండా”

అని అడిగాను. దాని జవాబు ... దాని పొగరు అదంటుంది: 'నీలాంటి లోపరొకడు మా అమ్మను పెళ్ళాడతానని నమ్మించి మోస గించినంతలోనే మా అమ్మ చెడిపోయిందా? మొగుడి వ్యాపారంలో డబ్బుకోసం అడ్డమైన మొగాళ్ళతో పోయే మీ అమ్మ పతివ్రతా?' దాన్ని ప్రాణాలతో విడవకూడదని కారు గుద్దించాను. యెంత కొవ్వు దానికి?" యేం మాట్లాడేదీ తెలీని వుద్రేకంలో చెప్పుకుపోతున్నాడు సురేష్ కి శ్రీపతి. కొడుకు యేంచెబుతున్నాడో వినపడడంలేదు. కోపంతో కంపించిపోయాడు. "లంజను యెందుకు చంపకుండా విడిచిపెట్టావు" అని అనాలకున్నాడు. కానీ మళ్ళీ తమాయించుకొని "నువ్వెళ్ళి పడుకో. దాని సంగతి నేను తేలుస్తాను" అని మాత్రం అనగలిగాడు.

నాలుగురోజులు గడిచాయి. యీ బస్సురూట్లతో బాగా విసిగి పోయానని యీ మధ్య శ్రీపతి అక్కడక్కడ అంటున్నాడు. ఆయన వ్యాపారరంగం యిప్పుడు హైదరాబాదులో వొక పరిశ్రమ స్థాపనకు విస్తరిస్తోంది. అందుకే ఆయనకు క్షణం తీరుబడిలేదు. దినపత్రికల్లో ముఖ శీర్షికలు మాత్రమే ఆయన చూడగలుగుతున్నాడు. నిజమే! శ్రీపతి ధన సంపాదనా నిఘంటువులో తీరిక అనే పదంలేదు. అందుకే దినపత్రికలో వొక మూల ప్రచురింపబడిన యీ వార్తను శ్రీపతి చదివే అవకాశం లేకపోయింది.

'స్థానిక కామధేనులో సేవ్స్ గర్లగా పనిచేస్తున్న సీత అనే 20 సంవత్సరాల అమ్మాయి నాలుగు రోజుల క్రిందట వొక కారు కిందపడి ఆత్మహత్య చేసుకోవాలని ప్రయత్నించింది. డ్రైవరు జాగ్రత్తవల్ల ఆ ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం విఫలమైంది. కొద్దిగాయాలు

మాత్రం తగిలాయి. కారు యజమాని ఆ ఆమ్మాయిని స్థానిక ప్రభుత్వ ఆస్పత్రిలో చేర్చాడు. నిన్న వుదయం ఆ ఆమ్మాయి నిద్ర మాత్రం యెక్కువ తినడం వల్ల మరణించింది. ఆత్మహత్యకు కారణాలు తెలియవు. పోలీసులు దర్యాప్తు చేస్తున్నారు.'

వారం రోజుల తర్వాత శ్రీపతి కంపెనీకే కొత్త శ్రీశైలం రూటు మంజూరయింది. యీ బస్సు వ్యవహారాలన్నీ సురేష్ స్వయంగా చూసుకుంటున్నాడు.

"ఆంధ్ర జ్యోతి" 25 ఆగస్టు 1972.